

[Bilgrav-Nielsen.]

systemet, og dette system er håbløst uretfærdigt, hvis ikke der kommer en egentlig aflønningsform. Nogle få er uheldige og bliver trukket ud, de andre går fri. Vi synes altså, at der virkelig er gode motiver for forslaget fremsættelse, og vi kan kun tage det som udtryk for dårlig samvittighed, når man navnlig fra de partier, der er sammen med os om forsvarsforliget, er lidt småforværmede over, at vi har gjort det. Det understreger vigtigheden af vort forslag.

Formanden:

Når jeg ikke har påtalt referatet fra udvalget, er det, fordi jeg går ud fra, at det udvalg, der er tale om, ikke henhører under folketinget.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Det fremgår med al tydelighed af den debat, der har været indtil nu, at det var fornuftigt, at regeringen tog anledning til med det udvalg, jeg nedsatte i juni, at få gennemløjet en lang række af de problemer, det her drejede sig om. Hvis ikke det var sket, havde hr. Bilgrav-Nielsen måske haft en lille smule mulighed for med nogen berettigelse at kunne sige, at der ikke var handlet endnu. Men det er jo i hvert fald absolut ikke tilfældet.

Må jeg nævne bare tre af disse punkter. Det er spørgsmålet om forholdet mellem den kontante ydelse og naturalydelse. Var dette meget vanskelige problem ikke blevet gennemløjet i arbejdsgruppen, havde vi stået med nul startpunkt i dag, hvor forslaget er fremsat.

Det drejer sig også om spørgsmålet, hvor mange penge der i det hele taget ligger i dette her; om det er bruttobeløb eller nettobeløb, der skal være tale om. Der har været nævnt her i dag både 120 mill. kr. og 315 mill. kr., og der har været nævnt mange andre tal. Når betænkningen kommer til at ligge på bordet, har man på dette punkt et fast grundlag eller i hvert fald et hæderligt fast grundlag at gå ud fra i vurderingen af disse ting. Det vil nok også være nødvendigt i denne forbindelse at få afklaret nogenlunde, hvor lønnens størrelse skal ligge.

På alle disse punkter, som bare er en del af en lang række, har der altså været ført reelle forhandlinger også med de personer

eller persongrupper, der er interesseret i problemerne.

Så vil jeg godt have lov til at komme med tre mere generelle bemærkninger. Det er hårdt kost at skulle sidde og lytte til hr. Steen Folke, der antyder, at forsvaret oprettholdes af hensyn til en indenrigspolitisk situation. Jeg tror, alle og enhver vil finde, at en sådan påstand er fuldstændig uden mening i Danmark. Det ville overhovedet aldrig nogen sinde kunne forekomme, at man kunne tænke sig at sætte soldater ind i de situationer, der blev nævnt.

Det andet var hr. Kurt Brauers bemærkninger om den sociale nød og elendighed, der var opstået i forbindelse med forsvarssituationen. Jeg må sige, at disse påstande var så fantastiske og så lidet begrundet, at det er mig en umulighed både at prøve på at kommentere dem og at modbevise dem. Jeg må nøjes med bare at sige, at det er simpelt hen helt ved siden af. Jeg må nøjes med at modsige dem.

Der er endelig for det tredje et bestemt punkt, jeg gerne vil have trukket frem. Det er situationen for 1976-77-året og for 1977-78-året. Forsvarsforliget går til den 1. april 1977. De fire partier har forpligtet sig til to ting. For det første, at beløbet til aflønning ligger uden for rammerne. For det andet, at der ikke kan ske ændringer, medmindre alle fire partier er enige. Denne situation er hr. Bilgrav-Nielsen særdeles velbekendt. Derfor var jeg nødt til at sige i første omgang, at der er ingen muligheder for, at det kan lade sig gøre i 1976-77, og derfor bliver jeg nødt til at sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at der altså ikke var antydning af noget som helst om, at det kunne være inden for rammerne, tværtimod. Regeringen og regeringspartiet ønsker i hvert fald ikke at bryde det forlig, der blev indgået i forbindelse med de sidste forsvarsforhandlinger.

Må jeg så bare komme med et par bemærkninger til. Hr. Bilgrav-Nielsen siger, at der er ingen udsigt til at få dette gennemført. Det er dog efter de taler, der har været holdt her i dag, og ikke mindst på foranledning af, at regeringen i åbningstalen har forpligtet sig til at søge det gennemført, en påstand, der ligger noget langt ude.

Vi har altså handlet, og der er forhåbentlig i løbet af kort tid en mulighed for at komme i gang på et sagligt, godt og stærkt